

U d d r a g

af

P. D. Brøndsted's

Reise = Dagbøger.

Samlet og udgivet

af

N. B. Dorph.

Kjøbenhavn.

Førlagt af Universitetsboghandler C. A. Reitzel.

Trykt hos Kgl. Hofbogtrykker Bianco Luno.

1850.

2312

som Lovene ville tilstede. Vi have Alle Samvittighedsfrihed og uhindret Religionsøvelse. I Danmark finder ingen Forfølgelse, ingen ukjærlig Samvittighedstvang Sted. Hs. Maj. Kongens katholske Undersaatter kunne bygge og boe hvor de ville i Danmark; og paa adskillige Steder i Riget have de Kirker og Geistlige." Paven yttrede, at han ingenlunde tvivlede herpaa, da Kongens ædle og milde Sindelag var ham velbekjendt. — Jeg tænker, at Cardinalen havde sagt Paven Noget om mine Reiser i Tyrkiet; idetmindste førte Hs. Hellighed nu selv dette paa Bane, og yttrede: „Man har sagt mig, at De har reist meget omkring i Verden, at De har været i Tyrkiet og Constantinopel i nogle Aar — hvorledes har det behaget Dem der?" Foranlediget ved dette Spørgsmaal kom jeg til at fortælle Hs. Hellighed Et og Andet om Grækenlands Udseende, om mit Ophold i Constantinopel, Athen ic. Det lod til, at Hvad jeg sagde interesserede denne i Udseende og Udsfærd meget elskværdige 77aarige Olding. — Da jeg endelig selv yttrede: at jeg vel ikke længere turde opholde Hs. Hellighed, rakte han mig atter Haanden med disse Ord: „Jeg venter, at De snart igjen kommer til mig, at fortælle mig mere baade om Norden og Osten. Ogsaa vil det altid glæde mig at erfare, at De og deres Landsmænd befinde Dem vel i mit kjære Rom." Herpaa kysede jeg hans Haand, og forlod ham. Det havde ret glædet mig, i Nærheden at see denne mærkværdige Olding.

Thorvaldsens Forbindelse med Miss M., en skotsk Dame af meget god Familie, megen Dannelsen og temmelig anseelig Formue, er aldeles afbrudt, og hun har som en Følge deraf forladt Rom i Forgaars. Jeg har læst hendes særdeles vel skrevne 6—7 Sider lange Afskedsbrev til Thorvaldsen. Endsskjøndt Enden paa dette Forhold er høist ubehagelig, især for hende, maa jeg dog paa Thorvaldsens Begne glæde mig

2. Maj 1819

4. Maj 1819

Niels 2

2430/

over, at dette Forhold opløstes. Hun havde kjædet ham til døde. Strax da jeg saae hende første Gang, indsaae jeg tydeligt, at hun slet ikke var for ham. Vistnok var hun høist anstændig og dannet, endog mere boglærd end fornødent, men uden Naturel, uden nogen Blomst, uden eiendommelig Idee, eller original Tanke, eller munter Meddelelse. Thorvaldsen har begaaet den Feil at antage den Belvillie eller Tilbøielighed, som gjensidig opstod isjor imellem ham og Miss M. ved et Ophold i Albano og siden paa en Reise til Napoli, for noget Andet og Barigere end hvad den var. Miss M.'s Godhed for ham, medens han var syg i Albano, havde indtaget, endog rørt ham; og Thorvaldsens Genie og elskværdige Munterhed siden paa en Lysttour til Napoli havde indtaget hende. Ingen af dem tog sig i Agt for, at Forholdet lettelig kunde blive et ganske andet siden i Rom, hvor Thorvaldsen vendte tilbage til sine mangfoldige Arbejder, og paa ingen Maade havde Tid til at bevæge sig om Miss M., som paa hiin Udflugt, og hvor han, som naturligt, har saa meget Andet, der interesserer ham. — Af de 30,000 Fremmede, man nys regnede her, var naturligviis mangfoldige Englændere, blandt disse heelt famøse Personer. Det er ret morsomt, at see disse Herrer jage omkring med Heste og Hunde her complet som i Hydepark. En vis Hr. Cornwell f. Ex. spadserer omkring paa Trinita dei monti's deilige Promenade med sin Beddeløbshest efter sig; den følger ham som en Hund, og Romerne sige — der er virkelig noget i — at den ligner sin Herre baade i Maneer og Fysionomie. Forleden kom den os paa Promenaden lidt vel nær, og Rævens venlige Anmodning hos Asmus blev anvendelig: „Tritt er mich nicht, Herr Pferd, ich will ihn auch nicht treten.“ — En Anden gav nylig en snurrig Sagt, hvortil meget fornemme Personer vare indbudte. En Ræv havde